

Congrestoespraak Mirjam Bikker: Samen staan we op voor het goede, 14 juni 2025

Op 11-8-2025 gedownload van de ChristenUnie website en omgezet naar PDF

Lieve mensen, vrienden van de ChristenUnie! Hier staat een dankbare lijsttrekker. Dankbaar voor jullie steun en voor jullie vertrouwen. Dankbaar voor de mogelijkheid om - met jullie - de samenleving te mogen dienen. Jullie mogen van mij verwachten dat ik me niet zal laten leiden door peilingen, partijbelang of persoonlijk gewin. Maar dat ik iedere dag gericht zal zijn op vrede, recht en hoop voor al die mensen in ons land, onze samenleving. Tegenover de polarisatie het goede zoeken. Want dat is waar mijn hart ten diepste voor klopt. En hoeveel zetels dat oplevert? Dat zien we op 29 oktober wel.

Zetels zijn ook maar een middel. Al zagen we net in het filmpje dat je met 3 zetels een hoop voor elkaar kunt krijgen. Maar laat Nederland niet denken dat 3 zetels dan wel genoeg zullen zijn voor de ChristenUnie! Daarvoor staat er veel te veel op het spel. Want het gaat niet goed in onze samenleving - en in de wereld. Wat was het goed en belangrijk om de duiding van Beatrice te horen.

Om te begrijpen en te voelen wat er op het spel staat. Populisme stopt niet vanzelf, door je af te keren of op afstand te blijven. Het zijn spannende tijden. Wereldwijd, maar ook in hier in Nederland. En dat is waarom er juist nú van ons gevraagd wordt om op te staan. Omdat wij de tijden zijn. We volgen allemaal met zorg de berichten uit het Midden-Oosten. Waarbij helder is dat de nucleaire dreiging van Iran op enig moet worden gestopt. De agenda van Iran is al jaren helder. De ayatollahs zijn nooit geheimzinnig over hun wens tot de vernietiging van Israël. Maar we houden nu wel ons hart vast dat dit conflict niet ontvlamt tot een grotere oorlog. In de afgelopen tijd hebben we allemaal met buikpijn gekeken naar het grote verdriet in Israël en in Gaza. Om de gijzelaars. Om de doden. Om de terreur van Hamas, en om de oorlog die maar niet lijkt op te houden en zoveel onschuldige slachtoffers vraagt.

De ChristenUnie staat pal achter Israël. Als veilig thuisland voor het Joodse volk. Maar verbondenheid sluit kritiek niet uit. Wij spreken ons uit als rechtsstaat en mensenrechten in het gedrang komen, ook bij bondgenoten. Omdat onze missie blijft dat er meer vrede en recht is en niet minder. Daarom hebben wij als ChristenUnie het kabinet opgeroepen Israël aan te spreken op het toelaten van humanitaire hulp. Het herstel van noodhulp. Het naleven van het oorlogsrecht. Daarom hebben wij als ChristenUnie het kabinet opgeroepen om zware sancties tegen Hamas en alle landen die terrorisme blijven sponsoren, zoals Iran. Maar ik zeg hier ook een ding bij: Hoe je

ook in deze discussie staat: blijf daarin altijd ook de pijn van de ander zien. En als ik van Joodse jongeren in Nederland hoor dat zij hun keppeltje of ketting met Davidsster verstoppen. Dat het conflict daar, leidt tot een zwaar gevoel van onveiligheid hier, dan gaat dat hier grondig mis. Laat grote betrokkenheid op de situatie in Gaza, nooit leiden tot antisemitisme. De ChristenUnie zal zich met alle kracht blijven inzetten voor een veilige thuis voor onze Joodse gemeenschap in Nederland.

Er gebeurt zoveel de afgelopen uren. Terwijl we allen kijken naar Israël en Iran is er een andere oorlog, best dichtbij, die we niet moeten vergeten. Afgelopen maand was ik in dat land in oorlog; Oekraïne. Niet naar de generaals, niet naar de politieke statements. Wel naar de vrouwen en moeders van soldaten die nu strijden, naar vrijwilligers die gewonden vervoeren, naar de kerken.

Samen met Kerk in Actie bezochten we veel projecten die het hart van Oekraïne laten zien. In elk dorp zagen we verse graven, bedekt met vlaggen. Jonge mannen die hun leven gaven voor de vrijheid van hun land. En bij elk graf zat iemand: een moeder, een vrouw, een vader. Stil, vol verdriet. We ontmoetten mensen met zichtbare littekens. Verbrande handen. Ontbrekende ledematen. Maar ook mensen met littekens die je niet ziet. Toch is er hoop. In de kracht van vrouwen die een eigen bedrijfje starten. In studenten die dóórstuderen. In kerken die plekken van troost en herstel zijn geworden. En in de aanbidding in het kerkje in Rivne. Deze gewonde mensen wisten het zeker, de Heer is er bij, door alles heen. Deze reis leerde me: solidariteit is niet vrijblijvend. Oekraïne vecht niet alleen voor zichzelf, maar ook voor onze vrijheid. Wij moeten nú investeren in hun verdediging én in hun herstel. Want vrede is pas vrede als die rechtvaardig is. En de Oekraïners waren glashelder. Wij vechten hier ook jullie strijd.

Poetin wil niets liever dan de kracht van de NAVO weg laten sippelen. In Oekraïne direct en met een vuile oorlog, elders in Europa ondermijnend en in het bevorderen van chaos.

Laat ik helder zijn. Dit zijn ongewone tijden. Voor vrede en veiligheid in eigen huis en op dit continent zullen we hele concrete maatregelen moeten nemen. Voor mijn generatie die alleen de afloop van de koude oorlog kent is dat nieuw. Maar helaas hard nodig. En dat kost geld. Het leger moet sterker en dat vraagt om investeringen. Zie het als een verzekeringspolis, waarvoor je een vredespremie betaalt. Als het onveiliger wordt, betaal je wat meer. Vrienden van de ChristenUnie, alleen hierom al, is de huidige politieke situatie en dat we door de PVV naar de stembus gaan onbegrijpelijk en onverantwoordelijk. Maar laat het een kantelpunt zijn.

Laten we eens in de spiegel kijken. Want is dit niet de tijd dat haarscherp helder wordt wat nodig is? Ons land raakt steeds meer verhard. Mensen tegenover elkaar. Kunnen we nog samenleven? Ons land raakt op slot. Jonge gezinnen die keihard werken, maar geen huis kunnen betalen, wachtlijsten voor een huurwoning. Ons land raakt onzeker. Ondernemers kunnen niet investeren. Het stroomnet zit verstopt en de stikstofproblemen zijn niet opgelost. Zoveel tastbare zorgen, die onrust en polarisatie in onze eigen samenleving losmaken. Tegen de achtergrond van net zo tastbaar en hartverscheurende leed in de wereld. Toen Wilders zei dat de zon weer zou gaan schijnen in Nederland... voelden wij de bui al hangen. We voelden nattigheid en met reden. Want kijk waar we nu staan. Van de regen in de drup. Van de wal in de sloot. 5 Wat zagen we? Partijen in het kabinet die blijven boksen, maar nooit de handen ineenslaan. Partijen die geen visie hebben, maar wel veel meningen. Omdat de belofte van 'de zon' niet meer bleek dan een schijnsel van loze woorden. De zomer begon pas toe het kabinet gevallen was.

En terwijl het telkens over verkiezingen gaat ... Wachten jongeren op een woning. Wachten ondernemers op duidelijkheid. Wachten zoveel mensen op politiek die het goede zoekt, We zien het resultaat van 20 jaar populistische marketingpolitiek. Gedreven door een ragfijn gevoel voor onze angsten. En we zijn er hartstikke verslaafd aan geraakt. Want al die snelle beloftes en grote woorden geven je even datzelfde gevoel van controle als dat kwartiertje scrollen op je telefoon, dat ene tientje dat je inzet op die online goksite. Het lijkt zo fijn, maar je knapt er niet van op. En nog veel belangrijker: we verliezen elkaar. Nederland gaat eraan kapot.

Dit is dus wat er op het spel staat. En ik wil dit niet laten gebeuren. Laat dit een kantelpunt zijn. Weg van die cynische politiek. Opstaan voor het goede. Voor mensen die dat heel hard nodig hebben. Met hard werken. Met maatregelen die soms gewoon heel saai overkomen. Met telkens weer het land in gaan, om te weten wat mensen bezighoudt. Wellicht niet de 5% van het Haagse werk dat de clickbaits haalt. Wel de 95% die ons land kan veranderen. En dat heb ik de afgelopen twee jaar twee mensen keihard zien doen. Jullie kennen ze wel. Pieter en Don. Via gerichte inzet van de huurtoeslag, waar Pieter zich elke dag hard voor maakt. En al die werkbezoeken van de Rotterdamse haven tot ... Door de mensen zonder stem een stem te blijven geven.

Twee jaar lang heeft Don alles op alles gezet om ontwikkelingshulp wel mogelijk te maken. Of het Kerkasiel in Kampen waar hij tot nog toe als enige Kamerlid uit de Tweede Kamer is langsgegaan. Gewoon om mee te leven, met ze te bidden. Door op een serieuze, zorgvuldige manier te onderhandelen en elkaar beschaafd de waarheid te vertellen. Door telkens te kiezen voor deugdelijk bestuur in rechtsstaat met

duidelijke grenzen. Iedere dag gedreven door onze christelijk-sociale fundamenteën. Gelukkig spreek ik steeds meer mensen die tegen mij zeggen: Ga zo door! Ze worden steeds meer fan van het CU-geluid. We zien afgehaakte mensen terugkomen bij de partij en dat vind ik echt hoopvol! Op Opwekking vertelden mensen dat ze weer zin krijgen om de handen uit de mouwen te steken.

We gingen met veel nieuwe leden weer naar huis - en dat stemt mij hoopvol. Niet omdat ik die hoop op dit moment zo nodig heb. Maar omdat er zoveel mensen naar snakken. Daarom blijven we ons met hart en ziel inzetten. Voor mensen zoals Mila, een jonge moeder van 27, die met haar pasgeboren baby in een auto in Amsterdam-Noord moest slapen. Omdat ze geen urgentieverklaring kreeg voor een sociale huurwoning. En net als zij slapen er kinderen in garageboxen. Al die mensen hebben geen lekker klinkende beloftes nodig. Ze hebben gewoon concrete hulp nog. Oplossingen. Nieuwe hoop voor de toekomst.

En zoals die mensen die een veilige plek zoeken bij ons, omdat ze in eigen land hun leven niet zeker zijn. Die mogen verwachten dat er hier een bed voor hen staat. Dat hun asielprocedure snel en rechtvaardig wordt behandeld. En om deze mensen met open armen te kunnen ontvangen, moeten we ook duidelijk en consequent zijn. Asielzoekers die rotzooi en trappen en de boel onveilig maken? Die moeten terug. Want alleen door een duidelijk asielbeleid behouden we ook de ruimte voor de barmhartigheid waar de ChristenUnie altijd voor zal pleiten.

Het is tijd voor een kantelpunt. Een andere weg. Van betrouwbare en verantwoordelijke politiek. Niet schreeuwen, maar dienen. Politiek die echte oplossingen brengt. Waar de overheid recht doet en vertrouwen herstelt. Ook als daar heel veel herstelwerk voor nodig is. Of het nu gaat om woningbouw, stikstof of onze veiligheid. Laat dit het kantelpunt zijn. Voor eerlijke en hoopvolle politiek. Ja 'hoop' kan een leeg begrip voor je kan zijn. Hoop is niet een pleister voor problemen nu. Die vragen om concrete actie. Maar hoop is wel wat dit land ook kan zijn. Waar droom jij van? Ik droom van een land waar wij ons elke dag inzetten. Waar iedere Nederlander, arm of rijk, oud of jong, merkt dat hij of zij waardevol is. Waar we zo met elkaar omgaan.

Waar de leiders van dit land kiezen voor waardengedreven politiek. Waar we delen van de liefde van Jezus. In het leven van alle dag. En waar de overheid haar macht helemaal dienstbaar maakt aan de gerechtigheid. Waar we de huidige chaos en die vervreemding niet meer willen. Omdat wij een samenleving voor ons zien, waar we in liefde en barmhartigheid naar elkaar omkijken. Waarin elk leven waardevol is en we gaan staan voor wie kwetsbaar is. Hoop is elke dag kiezen voor het goede.

Verantwoordelijkheid nemen voor onszelf, voor de ander en voor de toekomst van onze samenleving. Dat gaan deze campagne laten zien. En dat doen wij samen. Kiezen voor het goede begint bij wat we elke dag in onze eigen omgeving doen. In ons gezin, in onze buurt, wijk, dorp of stad. Op ons werk en in de kerk. Op de club of in de vereniging. Dáár moeten we minstens even vaak zijn als in de politieke vergaderzalen. Naast mensen staan, met al hun oprechte zorgen. Hun gevoel van vervreemding horen, hun diepe verlangens en ja, ook hun hoop. Dat is waartoe ik jullie - en al onze 25.000 leden - wil oproepen: zoek de mensen op, in je wijk en op straat. Ontmoet, droom en sta op. Want wij zijn de tijden.

Marco, ik ben ontzettend blij met jou als onze nieuwe voorzitter. En ik wens je daarbij alle goeds en zegen toe - om voort te bouwen op het goede werk van Ankie. Want ik weet hoezeer jij je geroepen voelt om van de ChristenUnie nog meer een beweging te maken van bevlogen en bewogen mensen. Die opstaan voor het goede, ook te midden van moeilijke dilemma's en meningsverschillen. Gedreven door stevige, christelijk-sociale politiek

Beste vrienden, Vandaag is een kantelpunt voor de ChristenUnie. Wij blijven niet hangen in de politiek van chaos. Wij willen bouwen met al die andere Nederlanders die een ander land voor ogen hebben. Samen staan we op voor het goede. Gedreven door de liefde, de trouw en de goedheid van God. Aangespoord door Jezus, die ons vraagt om de wereld in te gaan. Als pelgrims van hoop - de titel die paus Franciscus dit Jubeljaar meegaf. Zó wil ik met jullie de campagne in! Biddend om zegen. Maar vooral door iedere dag weer op te staan voor het goede. En ik vraag jullie om dat ook te doen. Ik heb jullie allemaal keihard nodig. Bid mee. Bouw mee. Overtuig heel veel mensen om je heen. Dat het anders kan. Recht brengen, vrede zoeken. Opstaan voor het goede. Dank jullie wel.